

PORTALUL MAGIC

CODUL LUPTĂTORILOR NINJA

Ediția a II-a

de Mary Pope Osborne

Ilustrații de Sal Murdocca

Traducere din limba engleză de Cristina Miron

Caprins

Prolog	11
1. Alună.....	15
2. Cartea deschisă	22
3. Iii-hai!	27
4. Prizonieri.....	33
5. Torțe prin întuneric	41
6. Luptătorul din umbră	46
7. Samuraiul	54
8. Ape învolturate	63
9. Mersul șoricelului.....	71
10. Noapte bună, Alună!	80

1

Alună

— Hai să ne mai uităm o dată! propuse Annie.

— N-are rost, suspină Jack. Ne-am uitat și ieri, ne-am uitat și de dimineată. Și alătă-ieri. Căsuța nu e și pace!

Jack și Annie se întorceau acasă de la bibliotecă. Drumul lor trecea chiar prin pădurea din Frog Creek. Acolo descoperiseră căsuța fermecată și o întâlniseră pe zâna Morgan.

— Atunci, fă ce vrei, zise Annie. Eu mă duc singură să mă uit.

Și intră în pădure.

— Annie, stai, se întunecă! Trebuie să ajungem acasă!

Dar Annie nu ascultă, ca de obicei, și dispără printre copaci.

Jack se opri și privi pădurea. Trecuseră câteva săptămâni și începuse să-și piardă speranța de a o mai revedea pe zâna Morgan. Și de a urca iarăși în căsuța fermecată.

Deodată, vocea lui Annie îl strigă de deosebite:

— Jack! Căsuța s-a întors!

„Ei, glumește“, se gândi băiatul. Dar îmama începuse să-i bată cu putere.

— Vino repede!

— Ar fi bine să nu glumească, mormăi Jack.

Începu să alerge pe cărarea care se afundă în pădure. Noaptea se lăsa din ce în ce mai repede. Se auzea țărâitul greierilor. Cu greu mai vedeai ceva printre copaci din pădure.

— Annie?

— Sunt aici, Jack!

— Unde *aici*?

— Chiar aici. Uită-te în sus!

Era adevărat! Annie îi făcea semn cu mâna de la fereastra căsuței, din vârful celui mai înalt stejar din pădure. Scara lungă din funie atârna de-a lungul trunchiului, de parcă îl invita să urce.

Căsuța magică din copac se întorsese!

— Vino sus! strigă Annie.

Jack alergă spre scara de funie și începu să urce. Și urcă, și urcă, privind peste coroana copacilor. Era încă lumină afară.

Încă o treaptă și Jack intră în căsuță.

Peste tot erau împrăștiate cărți, ca și în celelalte dăți. Pe podea, litera M strălucea în lumina slabă. M venea de la Morgan. Dar nici urmă de zână.

— Pe unde o fi? murmură Jack.

— S-o fi dus la bibliotecă să mai ia niște cărți.

— Tocmai am fost la bibliotecă. Am fi văzut-o.

Chiț-chiț!

Un șoricel ieși în fugă din spatele unui teanc de cărti. Alergă către litera M ce strălucea pe podea, se așeză în mijlocul ei și se uită în sus către copii.

— Ooo, ce drăguț e! făcu Annie.

E adevărat că era drăguț șoricelul, cu blănița lui moale cafeniu-deschis și ochii mici și negri, Jack trebuia să recunoască.

Annie întinse ușor mâna către el. Șoricelul nu se mișcă. Fetița îl mângâie pe căpsor:

— Bună, Alună! Pot să-ți spun Alună?

— Alună! oftă Jack exasperat. Ce nume de șoarece mai e și asta?

— Știi unde e Morgan, Alună? întrebă Annie.

— Chiț-chiț! făcu șoricelul.

— Chiar crezi că o să-ți răspundă, Annie? pufni Jack. Doar pentru că șoarecele ăsta e în căsuța din copac nu înseamnă că are și puteri magice! Nu-i decât un șoarece obișnuit care s-a strecurat aici, asta-i tot.

Jack se uită iarăși primpjur. Zări o bucată de hârtie pe podea:

— Ce-i asta?

— Ce să fie?

Băiatul se aplecă și ridică hârtia. Era ceva scris pe ea. Citi, apoi exclamă:

— Ce chestie!

— Ce e?

— Pare să fie un mesaj de la Morgan!

Cred că e în pericol!

2

Cartea deschisă

Jack îi arătă lui Annie bucata de hârtie. Pe ea scria:

Ajutați-mă! Mă aflu sub puterea unei vrăji. Găsiți 4 lucr —

— Trebuie să-o ajutăm! Dar ce înseamnă „lucr“?

— Cred că a vrut să scrie „lucruri“, spuse Jack, dar nu a avut timp să termine de scris.

— A vrăjit-o cineva, zise Annie. Si asta a făcut-o să dispară.

— Probabil. Mă întreb dacă o fi lăsat vreun alt indiciu.

Cercetă cu privirea toată căsuța.

— Uite! strigă Annie arătând o carte uitată într-un colț. E singura carte deschisă!

Jack simți un fior pe șira spinării. Luă cartea de pe jos și o ținu aproape de fereastră. Lumina soarelui la apus colora paginile în nuanțe aurii.

Imaginea reprezenta niște copaci cu flori albe crescute pe versantul unui munte, lângă un râu mare, cu ape împlinite.

Erau și doi oameni în ilustrație, cu haine închise la culoare. Aveau capetele înfășurate